

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Com mola ser un guardià!

La història. En algun indret del sistema solar, segle XXI. El terrícol Starlord es fa amb la complicitat de frikis galàctics per fer front al malvat Ronan.

La pel·lícula. No deixa de ser curiós. I de Sèrie B. *Guardianes de la galaxia* és una pel·li de ciència-ficció de les d'abans. És a dir, *Planeta prohibido*, *Flash Gordon*, *Ultimátum a la Tierra*, *La guerra de los mundos*, *Los siete magníficos del espacio*, alhora que una barreja al·lucinant de *Los 5.000 dedos del doctor T*. Basant-se

en els tebeos de la Marvel publicats el 1969, a dia d'avui, quaranta cinc anys després, es traslladen a la gran pantalla les hilarants i desenfadades aventures d'un noi et orfe prematur, Peter Quill-Starlord, obligat a treure un coratge que ni tan sols sospita. Sota l'ègida ferotge del productor Kevin Feige, aquest còmic descarat que és el film, tan aviat se'n fot de *Footloose*, com de les inacabables guerres de les galàxies de l'espavilat George Lucas. Vaja, que Peter Quill-Starlord vindria a ser la versió pop de Hans Solo. Sí? I si ell és el tall, la guarnició exuberant, agraïda, són Rocket el mapatxe xerraire; Groot l'arbre poètic; Gamora la temible dona verda; Drax l'invencible destructor. Amb tot i el que em queda per comentar, *Guardianes de la galaxia* se'n riu del mort i de qui el vetlla. James Gunn (Missouri, 1970) sap com imprimir ritme tre-

pidant al conjunt d'aventures, on la redempció personal deixa pas a la ironia i a un humor desmitificant. Per tant, *Guardianes de la galaxia* suposa una grata sorpresa dins una cartellera sobrada de títols que usen i abusen, esclar, de la massa sovint gratuïta bateria d'efectes especials. Aquests guardians se'n guarden bé de fer-ho. Si sempre cal tornar a veure una pel·li divertida, amb *Guardianes de la galaxia* és gairebé una obligació, com allò del dret a decidir.

Guardianes de la galaxia

Director: James Gunn.

Intèrprets: Chris Pratt, Zoe Saldana, Michael Rooker, John C. Reilly. EUA, 2014. 122'.
JC Alpicat, Majèstic Tàrrega,
La Lira Tremp. 14 agost.

El tema. Tant de bo no anar sol per la vida.

La imatge. Groot, l'arbre humanitzat, agombolant els seus amics sota un bosc de branques protectores.

La frase. "Jo sóc Groot", que recita una i mil vegades, contundent, l'arbre amb forma humana. Tant de bo cada soca política i social fos així de clara. ¿Oi que sí, senyores i senyors?

La recomanació. Indispensable per a fans de la ciència-ficció sèrie B, de bona.